

- Hai với một là
Sao em không trả lời ta
Này! Quay lên bảng
Em nhìn lên, sợ hãi manh nha sợ hãi
chan hòa
- Là bốn !...
- Thí dụ như...
- ...bốn đứa trẻ con, bốn người
thầy lớn
Ta lắc đầu, em cúi xuống
Góc vở học trò ai uốn mà cong
Ôi một thời xa rồi em lên bốn lên năm

- Dương căn chín là...
Sao em không trả lời ta
Này! Quay lên bảng
Em nhìn lên nước mắt kiêu sa nước mắt
nhạt nhòa
- Là bốn!...
- Thí dụ như...
- ...bốn mắt nhìn nhau bốn vòng
tay nối
Ta ngậy người
Ra rằng em đã mười lăm
Phải chăng?
Có một cái gì vừa oà vỡ ở trong em
Một dòng nước ngầm tuôn ra thành thác?
Một loài mây trời ẩm ỨC làm mưa?
Hồn ta...
Bay vào vùng bão đêm xa lạ

Cánh thiên thần chói với thương đau
Không trúng tên Eros sao bỗng dưng nhói
nhói
Dù đêm khuya còn rõ ánh tinh cầu...

Ôi, vì đâu?
Tuổi ngày xưa xa lạ quá bây giờ
Không hiểu nổi!
Cũng như lòng mình nhện có trăm con tơ
Tơ giăng trăm mối!

Cho nên
Ta bỏ đi thôi làm thầy giáo
Bởi một lần dương căn chín chẳng bằng
ba

Rồi bảo quên nỗi nhớ
Nhưng làm sao nhớ được đã quên...
Cứ như thể loay hoay bài toán khó
Đi tìm hoài những nghiệm số không tên
Luỹ thừa chúng một ngàn lần thêm nữa
Nghĩa là xa xôi thiên lý
Nghĩa là mất mát thiên thu

...Như sau những năm tù
Ta về dương vô cực ngoái nhìn âm vô cực
Dòng đời sa mù như một sáng mùa đông
Có đôi má thôi hồng
Rừng cây nào buồn trơ những cành
không...

Đan Thủy